

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 556
24 DE SEPTIEMBRE DE 1961

Editorial

Evasión

El verano, recién terminado, habrá sido para muchos un tiempo ideal para la evasión, para un cierto tipo de evasión. Ahora, el tiempo nuevo, vendrá a ofrecer otros tipos de evasión, de modos y medios para que cada uno de nosotros busque en lo exterior aquel complemento que necesita.

Ciertamente es una característica de nuestro tiempo. Los adelantos técnicos permiten, como nunca, al hombre de nuestro tiempo, pasar la vida sin adentrarse en sí mismo. Le ofrecen la posibilidad de una impresión de riqueza superficial que no pasa de un barniz externo sin penetración íntima.

Es una llamada —la llamada a la interiorización— que conviene repetir, incluso hasta la aparente pesadez. Conviene insistir en la gran necesidad, para un equilibrio auténtico, para una vida realmente humana, de la entrada en sí mismo, de la tranquilidad de unos momentos ajenos al ruido, a la velocidad, al «furor de vivir», para reencontrarse, para rehacerse, para posibilitar el equilibrio del complejo personal.

La llamada, pues, a un vivir verdadero, no puede dejar de ser oportuna cuando viene a nosotros un tiempo que, como todos, presenta sus posibilidades. La posibilidad ahora, por encima de todas, de hacerse uno mismo, para realmente ser uno mismo.

diàleg amb el lector

El col.legi

Els nostres nens i nenes, nois i noies van ja a l'escola o estan a punt d'anar-hi. Alguns col.legis han obert ja les portes, mentre d'altres esperen el començament de l'octubre per a fer-ho. També és temps d'exàmens, exàmens fallits el juny, o no realitzats, o d'ingrés o entrada en alguna nova forma d'ensenyament.

El col.legi, l'escola és, doncs, la preocupació continua d'aquests dies, d'aquestes setmanes. La preocupació, l'encaparrament i fins i tot la tribulació de moltes famílies. Grans i petits, fills i pares, encara que en forma diversa participen d'aquesta inquietud.

Les preocupacions que arrosega el començament pel període escolar son de caràcter variadíssim, però, de totes maneres, creen un clima especial amb una certa uniformitat de base. Un cop les coses inicials endegades ja no és tan segur que l'escola, el col.legi, siguin, per a molts pares, motiu de preocupació. Aquesta no vindrà fins el moment del final del curs, quan els exàmens tornin a portar la intranquil·litat a moltes llars. I és llàstima que l'escola, l'estudi en general i en el nivell que sigui, esdevingui motiu de seriosa inquietud només en els llimdars extrems del curs escolar. El nen o la nena al col.legi, el noi o la noia a l'escola o a la universitat haurien d'ésser objecte d'atenció per als pares durant tot l'any. Haurien d'ésser-ho, fins i tot, durant el període de vacances.

Una cosa, una bona cosa que podem decidir ara - i a complir sense defallença ni oblit després - és el

manteniment d'aquest interès, d'aquesta preocupació, d'aquest seguiment amatent i de ben aprop d'allò que fan i d'allò que no fan, de la marxa bona o dolenta dels nostres nens i nenes, dels nostres nois i noies al col.legi o a l'escola. A més amés de contribuir així, de l'única manera possible, al desenvolupament espiritual dels nostres fills, contribuïrem també, i ben certament, a crear entre ells i nosaltres, i amb els mestres i professors ensems, aquest clima de solidaritat i de comprensió que ens ajuntarà a tot en una tasca en la qual a tots ens correspon d'aportar-hi una part, per migrada que pugui semblar-nos. Una part, però, que si falla pot posar en situació ben perillosa, en risc de fracàs, la formació total d'un ésser que es troba en un període decisiu de la seva conformació espiritual i física.

El intelectual y la verdad

Puesto que el alimento propio de la inteligencia es la verdad —si se quiere más precisión, la realidad hecha verdad, «verificada»—, el intelectual exigirá ante todo una vida pública verdadera, es decir, basada en la verdad. Su lema tácito o expreso será éste: *la verdad es un bien social*; un bien que comienza a realizarse en la modesta operación de *dar a las cosas su verdadero nombre*. Llamando «mentira» y «robo» al acto de mentir y al acto de robar —valga este trivial ejemplo—, se procede intelectualmente y se concede vigencia social al bien de la verdad.

P. LAIN ENTRALGO

(«Ocio y trabajo.»)